

V první kapitole jsem se zaměřil na genezi směnečného rukojemství v kontextu mezinárodní úpravy směnečného práva a pokusil jsem se podrobněji popsat snahy o jeho unifikaci až do současnosti. Dále jsem provedl exkurs do angloamerické právní úpravy směnečných zajišťovacích prostředků, abych poukázal na jedinečnost avalu v právním systému ženevském. Tuto kapitolu poté uzavírám stručným popisem vývoje právní úpravy směnečného rukojemství na našem území, a to od prvních zmínek až po současnost.

Následující kapitola je věnována nejprve obecné charakteristice pojmu aval, poté je proveden stručný popis povahy závazků ze směnečného rukojemství a dále jsem se zaměřil na podmínky způsobilosti osob, které mají závazky ze směnečného rukojemství převzít. Nakonec jsem se pokusil vystihnout specifickou zajišťovací povahu avalu v porovnání s obecnými zajišťovacími prostředky, která se projevuje v otázkách akcesority a subsidiarity.

V další části práce jsem se pokusil vystihnout problematiku jednotlivých náležitostí rukojemského prohlášení z hlediska umístění, formálních náležitostí a také obsahové stránky. Kvůli sporným situacím, které vyplývají z umístění rukojemského prohlášení na blankosměnku, jsem neopomenul ani časové hledisko.

Poslední kapitolu jsem se rozhodl věnovat bližšímu pohledu na možnosti námitkové obrany avalistů proti nárokům směnečných věřitelů, s důrazem na palčivou problematiku uplatňování námitek kauzálních.